

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 15 maj 1945 kl. 4 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 9 mars 1945 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 212, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.¹, vilken enligt lag den 22 juni 1944 (nr 394) gäller till och med den 30 juni 1945, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1946.

Lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m. är i likhet med ett flertal andra författningar av beredskapslagstiftnings karaktär så uppbyggd, att dess centrala bestämmelser (2—12 §§) skola äga tillämpning först sedan Kungl. Maj:t förordnat därom. Genom kungörelse den 10 maj 1940 (nr 312) meddelade Kungl. Maj:t dylikt förordnande. Därigenom ha bl. a. de bestämmelser i lagen, vilka beröra själva förfarandet i rättegång, blivit gällande. Dessa föreskrifter äro avsedda att tillämpas bl. a. då på grund av inkallelser till militärtjänstgöring hinder uppkommer för parter i rättegång att tillvarataga sina intressen eller svårigheter eljest uppstå för målens utredning.

¹ Senaste lydelse av 10 §, se SFS 1944: 394.

Genom kungörelse den 10 maj 1940 (nr 313) utfärdades vissa tillämpningsföreskrifter till lagen.

Lagen äger enligt lag den 22 juni 1944 (nr 394), genom vilken 10 § erhöll ändrad lydelse, giltighet till och med den 30 juni 1945.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Bergquist*, att då behov av ifrågavarande lagstiftning kan förväntas föreligga även efter utgången av juni 1945, lagens giltighetstid bör förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1946.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet, som finner behov alltjämt föreligga av ifrågavarande lagstiftning, vill framhålla angelägenheten av att det angående lagens tillämpning meddelade förordnandet icke kommer att äga bestånd längre än förhållandena oundgängligen kräva.

Utskottet.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande proposition, nr 212, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 maj 1945.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utlåtandet nr 34.
